

Сигизмунд издава писмо пропуск на циганския водач Ладислав и спътниците му за Словакия (тогава част от Унгарската империя). Циганите пътуват и до Германия, където използват писмото пропуск на Сигизмунд, за да си набавят храна и подслон. През 1476 г. циганите са изпратени на работа от Крал Матияш Корвин като ковачи в Сибиу в Трансилвания (също част от Унгарската империя по това време). В тези години циганите в Унгария са под закрилата на своите водачи. С идването на власт на **Мария-Терезия** това се променя.

От 1758 г. императрица **Мария-Терезия** издава наредби за асимилиране на циганите, или „новите унгарци“ (*Ujmagyar*), както са наричани след това. Те трябва да се заселят и да обработват земята си. Синът ѝ, **Йозеф II**, продължава провежданата от майка му политика. През 1893 г. при официалното преброяване са регистрирани 275 000 цигани, от които над 80 000 говорят ромски. В резултат на намесата на Мария-Терезия преобладават уседналите представители на циганското население.

Обикновено на циганите гледали с подозрение, освен ако те не били музиканти. От средата на 30-те години в Унгарския парламент се призовава за интерниране на циганите в трудови лагери. След окупацията на Унгария от хитлеристките войски започва масово депортиране на роми в концлагери. Следвоенен доклад сочи, че 28 000 роми са починали в лагерите, но тази цифра вероятно е завишена. Фашистката партия „Стрела и кръст“, която идва на власт през октомври 1944 г., организира гонения срещу циганите, а с настъпването на съветските войски към Будапеща репресиите и жертвите се увеличават още повече. Над 100 души са разстреляни в гората близо до град Варпалота през февруари 1945 г.

След освобождението на Унгария през 1945 г. е възприета политика за равни права и задължения на ромите с останалите унгарци. Официалната политика се оказва безсмислена, тъй като нищо не се прави за облекчаване пренебрегваното години наред положение на ромите и за преодоляване на предразсъдъците спрямо тях. Те продължават да живеят в обособени цигански поселища, а много от ромските деца не са приемани в училищата.

С идването на власт през 1946 г. на Унгарската работническа партия е възприета политика на асимилация на циганите. Премиерът Матияш Ракоши говори за „новите унгарски граждани“, използвайки думите на Мария-Терезия. Чергарството е забранено. Режимът на Кадар (след контрареволуцията от 1956 г.) обръща повече внимание на ромското население и през 1958 г.